

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล

พ.ศ. ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาล ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ภายใต้บังคับข้อ ๗ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม ให้กำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาล ดังนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ อัตราลูกบาศก์เมตรละสี่บาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ อัตราลูกบาศก์เมตรละสี่บาทห้าสิบสตางค์

(๓) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ อัตราลูกบาศก์เมตรละห้าบาท

(๔) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔ อัตราลูกบาศก์เมตรละห้าบาทห้าสิบสตางค์

(๕) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละหกบาท

(๖) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละหกบาทห้าสิบสตางค์

(๗) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาท

(๘) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาทห้าสิบสตางค์

(๙) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาทเจ็ดสิบห้าสตางค์

(๑๐) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละแปดบาท

(๑๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ อัตรา
ลูกบาศก์เมตรละแปดบาทยี่สิบห้าสตางค์

(๑๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นไป อัตราลูกบาศก์เมตรละแปดบาทห้าสิบสตางค์
ในเขตท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากวรรณหนึ่ง ให้กำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลลูกบาศก์เมตรละ
สามบาทห้าสิบสตางค์

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลมิได้ชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามเวลาที่กำหนดไว้
ในข้อ ๖ สำหรับงวดใด ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาล
สำหรับงวดนั้นในอัตราเป็นจำนวนเท่าของอัตราค่าใช้น้ำบาดาล ตามข้อ ๒ หรือในอัตราเท่ากับอัตรา
สูงสุดของค่าน้ำประปาในท้องที่หรือในจังหวัดที่บ่อน้ำบาดาลตั้งอยู่แล้วแต่กรณี สุดแต่อัตราใดจะต่ำกว่า
ทั้งนี้ โดยคำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ในงวดที่ค้างชำระหรือมิได้ชำระภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(๑) ในอัตราหนึ่งจุดหนึ่งเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนด
เวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

(๒) ในอัตราหนึ่งจุดสองเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลเกินกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

(๓) ในอัตราหนึ่งจุดสามเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลเกินกว่าหกสิบวันแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

(๔) ในอัตราสองเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลเกินกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๖”

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

สุวัจน์ ลิปตพัลลภ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในปริมาณที่เกินกว่าปริมาณน้ำที่ไหลซึมลงสู่ชั้นน้ำบาดาล ทำให้เกิดผลกระทบตอสิ่งแวดลอม กล่าวคือเป็นสาเหตุสำคัญทำให้มีการทรุดตัวของผืนดิน การแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล ตลอดจนทำให้ระดับน้ำบาดาลลดลง ดังนั้น เพื่อให้มีการใช้น้ำบาดาลอย่างอนุรักษ์และจูงใจให้มีการใช้น้ำผิวดินทดแทน จึงสมควรเพิ่มอัตราค่าใช้น้ำบาดาลในเขตท้องที่ดังกล่าวให้เหมาะสม และปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ ในกรณีที่มีได้ชำระตามระยะเวลาที่กำหนดในเขตน้บาดาลทุกเขตเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้